

Inhoud

Redactioneel 101
Ingrid Staal

Slaap en overgewicht in Europees onderzoek. Gezonde Kinderen in een Gezonde Kindomgeving (GKGK) 102
M.P. L'Hoir, E. Vlasblom, M.M. Boere-Boonekamp, P. van Dommen, D. Schmelt, D. Dreiskämper en R. Naul

Belemmerende factoren in de preventie van overgewicht bij jonge kinderen: een exploratief kwalitatief onderzoek bij jeugdgezondheidszorg-professionals 105
E. Dera-de Bie, M. Jansen en W.J. Gerver

Abstracts Nederlands Congres Volksgezondheid 2012 113

Nieuws vanuit de Inspectie 117

Auteursregister 2012 118

Trefwoordenregister 2012 119

Redactioneel

‘Yes, we can!’

In 2001 werkte ik als jeugdwijkverpleegkundige en was ik student verplegingswetenschap. Door deze combinatie werd ik gevraagd voor een werkgroep die de opdracht kreeg een uitvoeringsprotocol te maken voor de invoering van een peuterhuisbezoek op de leeftijd van 18 maanden. Of was het een herinvoering? Huisbezoeken waren immers al de belangrijkste activiteit bij het oprichten van de kruisverenigingen in het laatste kwart van de negentiende eeuw. En ook na de oprichting van consultatiebureaus voor zuigelingen en peuters aan het begin van de twintigste eeuw bleef het huisbezoek een belangrijke activiteit.

Eveneens in 2001 verscheen een artikel in TJGZ van Burgmeijer en Rijcken met de titel: *Het huisbezoek in de OKZ: ritueel of rationeel?* Zij stelden na bestudering van de literatuur vast dat na bijna 100 jaar huisbezoeken in de ouder- en kindzorg deze vraag nog steeds niet beantwoord kon worden en besloten hun artikel met de stelling: ‘Het is tijd dat hierin verandering komt.’ Lezers die mij kennen of beter gezegd mijn promotieonderzoek kennen, weten dat mijn bijdrage aan het beantwoorden van deze vraag steeds verder vorm krijgt. Naar mijn mening zijn wij als JGZ-professionals zelf verantwoordelijk voor het inzichtelijk maken van ons werk. Dat dit niet altijd eenvoudig is, maar tegelijkertijd van onschatbare waarde, is ook te lezen in de column met nieuws vanuit de Inspectie voor de Gezondheidszorg in dit nummer. Toch moeten we het ook niet moeilijker en groter maken dan het is. Iedere professional kan aan deze inzichtelijkheid een bijdrage leveren: ‘Yes, we can!’ En we doen dit vaak ook al. Wanneer ervaringen en kennis binnen het werk met elkaar worden gedeeld. Wanneer veranderingen en vernieuwingen in de praktijk worden geëvalueerd. Wanneer er in het kader van een opleiding een onderzoek wordt uitgevoerd. Maar hoe kan het dan toch dat Burgmeijer en Rijcken tot de conclusie komen dat er geen antwoord was op hun vraag? Mijn bijdrage aan het beantwoorden van hun vraag is begonnen met het verzamelen van een aantal gegevens direct bij de invoering van het eerder genoemde uitvoeringsprotocol. Waardoor een evaluatie in de praktijk mogelijk werd. Hierna hebben we onze aanpak en resultaten beschreven in een artikel (Staal e.a., 2005). Met dit alles hebben wij inzicht willen geven, maar het vooral ook vindbaar willen maken. Dat doen ook de auteurs in dit nummer. Zij gingen de uitdaging aan en beschreven hun aanpak en resultaten om met ons te delen. De variatie in onderwerpen, aanpak en bewijskracht is groot, en al dan niet eerder in het Engels gepubliceerd. Dit maakt dat ieder nummer van ons tijdschrift weer een bijdrage kan leveren aan het beantwoorden van vragen in de jeugdgezondheidszorg. Wil jij ook je kennis delen met Nederlandse en Vlaamse collegae? De redactie kijkt uit naar jouw bijdrage!

Ingrid Staal